

ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ И ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ: РЕГИОНАЛЬНЫЙ АСПЕКТ

біофільтрація промислових викидів і переробка відходів.

По-друге, гармонізація економічних інтересів між соціальними класами стосовно рівня доходів і соціального захисту населення, у т.ч. із розвитку середнього класу як гаранта соціально-економічної стабільності у суспільстві.

По-третє, підвищення рівня економічної свободи промисловців і підприємців у розвитку середнього та малого бізнесу, які знижують рівень безробіття та полегшують уряду виконання координуючих, соціальних і фінансових функцій.

По-четверте, розвиток системи професійної та вищої освіти, у т.ч. навчання за кордоном за спеціальностями, оволодіння якими сприятиме технологічному прориву, поширенню нових технологій і виробництв, орієнтованих на експорт.

Таким чином, в умовах світової фінансової кризи відбувається зниження міжнародної конкурентоспроможності країн, економіка яких обтяжена старопромисловим виробництвом низьких технологічних укладів і не є самодостатньою — залежить від сировинного експорту продукції та не має власних високотехнологічних виробництв. Це відбувається за рахунок зниження економічної складової міжнародної конкурентоспроможності країн.

Структурні зрушення у міжнародній конкурентоспроможності країн відбуваються досить повільно, але впливають на результуючий показник GCI більш вагомо, ніж економічна складова — перші місця у рейтингу ВЕФ займають країни світу з найвищим рівнем життя, в яких показники якості життя населення є об'єктом цільового планування та контролю з боку держави.

Висновки. Формування економіки знань у світовому господарстві визначає зміну стратегії управління міжнародною конкурентоспроможністю країн. Перехід до стадії післяіндустріального розвитку провідних країн світу вимагає конверсії старопромислових виробництв, яким обтяжені у теперішній час сучасні індустріальні країни, що експортують товари замість експорту послуг, за структурою в експорті переважає сировинна складова з низькою доданою вартістю, що замикає інвестиційне коло розвитку старопромислових регіонів, яким бракує власних коштів. Імперативом їх розвитку в сучасних умовах має бути управління соціальним капіталом, що має довгостроковий характер. Показники якості життя населення та його складові необхідно включати до державних стратегічних програм розвитку одночасно зі складовими індексу міжнародної конкурентоспроможності та контролювати з боку урядових структур та громадських організацій. Стратегія соціально-економічного розвитку старопромислових регіонів повинна спиратись на середній клас, розвиток інформаційних технологій, підтримку підприємництва для поступового розгортання виробництв високих технологічних укладів на базі традиційних виробництв.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Таранич О.В. Формування міжнародної конкурентоспроможності країн в рамках ЧЕС і ГУАМ / О.В. Таранич, А.В. Таранич // Проблеми и перспективы развития сотрудничества между странами Юго-Восточной Европы в рамках Черноморского экономического сотрудничества и ГУАМ. Сб. научн. трудов. — Одеса-Севастополь-Донецк: ДонНУ, РФ НИСИ в г. Донецке, 2011. — 846 с. — С. 684-689.
2. The Global Competitiveness Report 2011-2012. World Economic Forum, 2011. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.gcr.weforum.org>.
3. Human Development Report. HDR — United Nations Development Program. N.Y., 2011. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.undp.org>.

РЕЗЮМЕ

Розкрито вплив економічної категорії «якість життя населення» на формування міжнародної конкурентоспроможності країн зі старопромисловим виробництвом. Досліджено зміну стратегії управління міжнародною конкурентоспроможністю країн у зв'язку з формуванням економіки знань у світовому господарстві. Управління соціальним капіталом визначено імперативом розвитку старопромислових регіонів. Стратегія соціально-економічного розвитку старопромислових регіонів повинна спиратись на середній клас, розвиток інформаційних технологій, підтримку підприємництва для поступового розгортання виробництв високих технологічних укладів на базі традиційних виробництв.

Ключові слова: міжнародна конкурентоспроможність країн, якість життя населення, соціальний капітал, старопромислові регіони, технологічні уклади.

РЕЗЮМЕ

Раскрыто влияние экономической категория «качество жизни населения» на формирование международной конкурентоспособности стран со старопромышленным производством. Исследовано изменение стратегии управления международной конкурентоспособностью стран в связи с формированием экономики знаний в мировом хозяйстве. Управление социальным капиталом определено императивом развития старопромышленных регионов. Стратегия социально-экономического развития старопромышленных регионов должна опираться на средний класс, развитие информационных технологий, поддержку предпринимательства для постепенного развертывания производств высоких технологических укладов на базе традиционных производств.

Ключевые слова: международная конкурентоспособность страны, качество жизни населения, социальный капитал, старопромышленные регионы, технологические уклады.

SUMMARY

The influence of the economic category of «quality of life of the population» on the formation of the international competitiveness of countries with старопромисловим production. Authors studied the change management strategy of the international competitiveness of the countries in connection with the formation of knowledge economy in the global economy. The management of social capital is defined by the imperative of development of historical industrial regions. The strategy of social-economic development of the historical industrial regions should be based on the middle class, the development of information technologies, business support for the progressive deployment of production of high-technological structures on the basis of traditional manufacturing.

Keywords: international competitiveness of the country, the quality of life of the population, social capital, historical industrial regions, technological modes.

ІНТЕГРАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНИХ БАНКІВСЬКИХ СИСТЕМ У СВІТОВУ ФІНАНСОВУ СИСТЕМУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Тарасова О.В., старший викладач кафедри обліку і аудита Донецького державного університету управління

Постановка проблеми. Глобалізація є головним чинником інтеграції національної банківської системи у світову фінансову систему за допомогою посилення інтеграції її окремих банківських інститутів. Основною причиною інтеграції банківських інститутів у світову фінансову систему є потреба клієнтів у банківському обслуговуванні їх зовнішньоекономічної діяльності, що виникла в результаті глобалізації світової економіки. Саме в умовах глобалізації світової економіки транснаціоналізація бізнесу й активний вихід компаній за національні кордони в пошуках нових ринків збуту виробленої продукції та здійснення перспективних інвестицій у зарубіжних країнах набуває масштабного характеру. Ключова роль у здійсненні даної стратегії належить міжнародній банківській діяльності, яка за допомогою властивих їй форм забезпечує супровід і реалізацію зазначених напрямів.

ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ И ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ: РЕГИОНАЛЬНЫЙ АСПЕКТ

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням аналізу й оцінки сучасного стану інтеграції національних банківських систем у світову фінансову систему присвячені роботи ряду сучасних учених, серед яких А. Гальчинский, Ю. Макогон, В. Геєц, Н. Гребеник, В. Кравец, М. Савлук. Серед закордонних економістів, що досліджували проблематику міжнародної банківської діяльності можна відзначити праці А. В. Анікіна, С. М. Борисова, О. В. Буториной, М. В. Єршова, Л. Красавиной, Д. В. Смыслова, В. Я. Пищика, Х. Дериха, Н. Крафтса, П. Кругмана й ін.

Однак, незважаючи на досить велику кількість робіт з даної тематики, подальше дослідження стану інтеграції національних банківських систем у світову фінансову систему і її ролі в забезпеченні збалансованості світового господарства в умовах тривалої світової фінансової кризи вимагає його подальшого вивчення й аналізу.

Метою написання даної статті є розгляд чинників що впливають на стан інтеграції та визначення рівня інтеграції банківського сектору у світову фінансову систему.

Виклад основного матеріалу дослідження. Дослідження розвитку міжнародної банківської діяльності дозволяє зробити висновок про те, що інтеграція банківських інститутів і банківської системи в цілому у світову фінансову систему являє собою впровадження в єдиний відтворювальний процес (світовий ринок) учасників даної системи і їх взаємоприспосовування за допомогою виникаючих між ними економічних відносин у процесі надання банківських послуг і реалізації банківських операцій.

Процес глобалізації впливає на інтеграцію банків у світову економічну систему. З одного боку, глобалізована світова фінансова система (СФС) надає широкі можливості для банків, а з іншого – висуває ряд вимог, невиконання яких несе в собі серйозні небезпеки.

До можливостей, якими можуть скористатися банки при інтеграції в СФС, належать:

одержання якісної та дешевої фінансової послуги. Для учасників СФС характерна відмінність високими стандартами відносно якості та конкурентоспроможності послуг, при цьому під впливом конкуренції вирівнюються і знижуються ціни;

підвищення ефективності акумулювання банківським сектором заощаджень і трансформації їх в інвестиції;

диверсифікація банківської діяльності внаслідок представленого світовою фінансовою системою широкого спектра фінансових послуг і розвитку інновацій;

висока ліквідність ринків СФС з причини великої кількості учасників і величезної кількості угод;

оптимізація управління банківською діяльністю. Сучасний банківський менеджмент припускає значну інтеграцію кредитних установ у глобалізований фінансовий світ. Це обумовлено необхідністю більш професійно підходити до проблем диверсифікованості активів, пасивів, управління ризиками, мобілізації дешевих коштів, надання якісних і конкурентоспроможних фінансових послуг;

упровадження в банківські організації банківських автоматизованих систем і технологій дистанційного банківського обслуговування, що дозволяє істотно розширити клієнтську базу банківських організацій і пропозицію банківських послуг;

безпосереднє ознайомлення із глобальними ринками США, Європи, Японії та новими ринками Азії, Латинської Америки, Східної Європи, які глобалізуються, а також із сегментами, продуктами, потоками капіталу, конкуренцією цих ринків. Культурні розходження між народами різних країн іноді стають проблемою у вирішенні ділових питань. У зв'язку з цим необхідне безпосереднє ознайомлення з різними світовими ринками, умовами їх функціонування та послугами.

Вимоги, які висуває глобалізована СФС та невиконання яких може спричинити небезпеку для банків на шляху інтеграції в СФС, полягають у такому:

універсалізація банківських установ. У сучасних умовах відбувається стирання розходжень між комерційними банками, інвестиційними інститутами, страховими компаніями й поява фінансових установ глобального універсального типу, так званих глобальних фінансових універмагів, здатних надавати весь спектр послуг зазначених установ, а також послуг змішаного характеру (інвестиційно-страхові, кредитно-страхові та ін.);

глобальний стандарт якості фінансових послуг;

дистанційне обслуговування клієнтів. Дана вимога припускає наявність відповідних технологічних і кадрових ресурсів;

синхронізація процесів розвитку позицій на внутрішньому та глобальному ринках. Світовий досвід свідчить, що не існує

глобально діючого банку без сильних позицій на внутрішньому ринку. Отже, виходячи на глобальний рівень, банкам необхідно постійно приділяти увагу розвитку національного ринку;

забезпечення надійності функціонування банківських автоматизованих систем, їх інформаційної безпеки;

підвищення капіталізації банківського сектору. Важливою умовою розвитку банківського сектору й підвищення стабільності

кредитних організацій є збільшення розміру власних коштів (капіталу), поліпшення його якості та забезпечення достатнього рівня покриття капіталом прийнятих кредитними організаціями ризиків;

корпоративне управління та системи управління ризиками в кредитних організаціях. Приведення у відповідність до міжнародної практики критеріїв ділової репутації та відповідальності керівників і членів ради директорів (наглядової ради) банківських організацій;

упровадження консолідованого нагляду, удосконалення регулювання діяльності банківських груп, банківських холдингів.

Підвищення ефективності консолідованого нагляду базується на належній поінформованості органу банківського нагляду, а також учасників фінансового ринку про організаційну структуру банківських груп (банківських холдингів), прийняті ними ризики і здатність управляти ними;

заходи щодо вдосконалення регулювання фінансових ризиків і їх концентрації;

поліпшення прозорості банківських організацій унаслідок розробки галузевих критеріїв прозорості, вимог і галузевих стандартів щодо розкриття кредитними організаціями інформації.

Крім розглянутих можливостей і вимог, що пред'являються до банків, необхідно визначити існуючий рівень інтеграції банківського сектору у світову фінансову систему.

Існує кілька підходів до оцінки інтеграції банківських інститутів у СФС. Традиційний підхід полягає в аналізі міжнародної філіальної та кореспондентської мереж банківського інституту, а також відносин із міжнародними фінансовими інститутами. На основі даного аналізу приймаються стандартні управлінські рішення з метою розвитку міжнародного банківського бізнесу.

Однак даний підхід відображає поверхневий, тобто кількісний аналіз інтеграції, не зачіпаючи її глибинну (якісну) складову. Як зазначено вище, розвиток міжнародної банківської діяльності нерозривно пов'язаний із потенційними потребами клієнтів у тій або іншій банківській послугі. Отже, для успішної інтеграції у світову фінансову систему банківському інституту необхідно задовольняти дані потреби, а також самому формувати попит на банківські послуги шляхом здійснення аналізу циклу життєдіяльності міжнародної банківської послуги.

Цикл життєдіяльності міжнародної банківської послуги – це період, протягом якого банківська послуга має життєздатність, задовольняючи потреби клієнтів і забезпечуючи досягнення цілей її виробника (банківського інституту). Тривалість циклу життєдіяльності міжнародної банківської послуги залежить від ряду факторів: стратегії розвитку банківського інституту, рівня прибутковості від її впровадження, іміджевої складової, змін і нововведень у світовій фінансовій системі.

Виходячи з теорії життєвого циклу організації [1] можна виділити 5 стадій життєдіяльності міжнародної банківської послуги: етап розробки, етап упровадження, етап розвитку, етап насичення (перенасичення) та етап спаду.

На стадії розробки попередньо здійснюється моніторинг усього спектра надаваних міжнародних банківських послуг і аналізується їх затребуваність із боку клієнтів. Далі визначається напрям діяльності (кредитування, депозитарна, інвестиційна тощо), у якій дана послуга функціонуватиме. Після створення нової банківської послуги відбувається процес підготовки її виведення на ринок.

Етап упровадження нової банківської послуги на ринок супроводжується рекламною кампанією, програмами стимулювання клієнтів до апробації даних послуг. Стадія зростання життєвого циклу банківської послуги свідчить про затребуваність і визнання ринком даної послуги.

**ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ И ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ:
РЕГИОНАЛЬНЫЙ АСПЕКТ**

Насичення ринку банківською послугою характеризується політикою преміювання клієнтів, наданням знижок, введенням пільгових умов оплати послуг тощо. На даному етапі увага концентрується на модифікації банківської послуги з метою пристосування її до різних характеристик споживчого попиту, реалізуючи стратегію більш поглибленого проникнення на ринок.

Перші ознаки перенасичення ринку – загострення процесу конкуренції, зниження обсягу продажів і прибутку, що призводить до спаду життєвого циклу банківської послуги. На цій стадії можлива одна із двох стратегій: припинення виробництва послуги та заміна її на послугу-новинку або відмова від активних дій по відношенню до морально застарілої послуги. Друга стратегія (пасивне ставлення до послуги, яка «уходить») часто буває виправданою. Це пов'язано з можливістю виникнення нерідких на ринку банківських послуг нових «сплесків» попиту, викликаних впливом ефективного стимулювання або впливом зовнішніх факторів [2].

Розглянуті етапи життєдіяльності міжнародної банківської послуги дозволяють дійти висновку про те, що аналіз життєвого циклу банківської послуги надасть можливість поліпшити структуру асортименту наданих банківських послуг, підвищити їх ефективність і прибутковість, а отже, збільшити прибутковість, стабільність і конкурентоспроможність банку на міжнародному ринку.

Спектр пропонованих міжнародних банківських послуг по країнах значно варіюється залежно від ступеня розвитку банківських систем і рівня інтеграції у світову фінансову систему. У зв'язку з цим доцільно виділити чотири рівні інтеграції банківських інститутів у СФС: глобальний, інтегрований, універсальний, базовий (рис. 1).

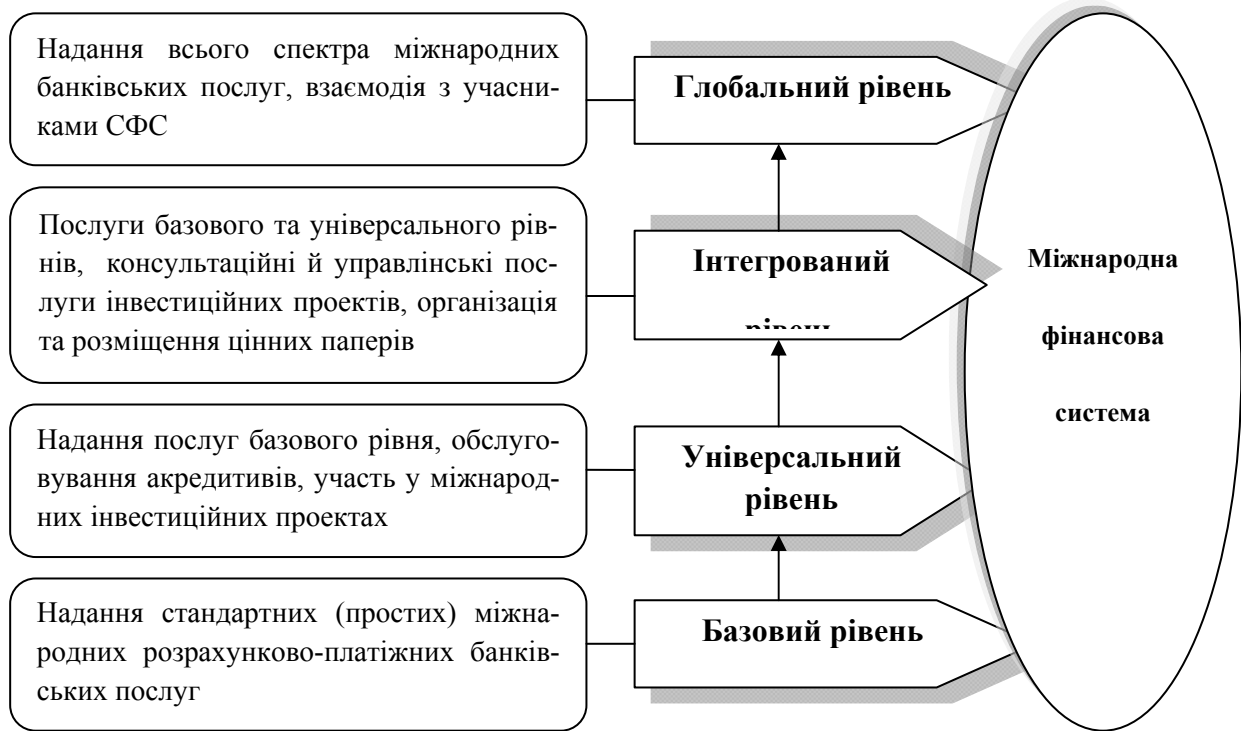

Рис. 1. Рівні інтеграції банку у світову фінансову систему

За класифікацією рівнів інтеграції банківських інститутів у СФС банківські інститути країн СНД належать до перших двох рівнів інтеграції, які припускають надання стандартних (нескладних) міжнародних банківських послуг. У рамках даних рівнів банківські інститути країн із перехідною економікою вступають в економічні відносини з іноземними банками-контрагентами, експортними агентствами, зарубіжними партнерами своїх клієнтів, іншими учасниками СФС.

Для високорозвинутих країн, таких як США, Японія, Великобританія, країн ЄС (крім тих, які не є членами Єврозони), характерний інтегрований рівень, що припускає організацію випуску і розміщення цінних паперів, сек'юритизацію клієнтських активів, організацію єврооблігаційних позик і синдікованих кредитів для своїх клієнтів. Глобальний рівень інтеграції властивий лише окремим високорозвинутим транснаціональним банкам, які є або входять до складу системоутворюючих фінансових компаній світу.

Для більш системного аналізу інтеграції банківських систем у світову фінансову систему необхідно разом із розглянутими рівнями інтеграції визначити моделі входження даних систем у банківську систему країни-нерезидента.

Міжкраїнний порівняльний аналіз характеристик іноземної присутності та динаміки входження нерезидентів у національні банківські системи дозволяє виділити дві моделі входження нерезидентів у банківські системи: «інтеграція» і «консолідація». Остання, у свою чергу, включає процеси злиття та поглинання банківських структур.

Консолідація банківського сектору – це об'єктивний процес, пов'язаний із концентрацією банківських капіталів [3]. Результатом цього стають зрушення в конфігурації банківської системи й посилення конкурентної боротьби.

У період кризи процес «інтеграції» уповільнюється, а «консолідації» – навпаки, посилюється. Даний процес відбувається через ряд об'єктивних причин, а саме:

жорсткість норм вимог до банківського капіталу та посилення нагляду з боку регулюючих органів (США – Закон Додда-Франка і його складової частини Директиви Волкера; Європейський Союз – Базель-III) приведе до укрупнення банківських систем шляхом злиття і поглинання банківських установ [4];

консолідація вигідна не тільки самим банкам, але і державі в особі Центрального банку, тому що для неї головне – соціальна стабільність і відсутність скарг із боку вкладників. Крім того, зберігаються соціальні й інвестиційні проекти, у потенціалі об'єднаного банку утворюються нові можливості для фінансування великих проектів, жителі та підприємства продовжують обслуговуватися в знайомому їм надійному банку, тільки за більш широким спектром послуг [5];

на сьогоднішній день завоювання ринку через злиття або поглинання іншого банку – процес менш дорогий і більш швидкий, ніж інші форми завоювання позицій на ринку (відкриття філії тощо).

Висновки з даного дослідження. Інтеграція будь-якого національного банківського сектору у світову фінансову систему припускає відповідний рівень його розвитку (не тільки кількісне зростання, але і якісне) і приводить до зростання кількості зв'язків між економічними суб'єктами й ускладнення цих зв'язків. Різноманіття та складність банківських операцій, здійснюваних у реальній економіці, сприяє збільшенню витрат на їх проведення, що пояснюється не стільки мовними бар'єрами, скільки національними традиціями і розходженнями в проведенні операцій одного й того самого економічного змісту. Зазначені обставини негативно позначаються на

ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКИХ СВЯЗЕЙ И ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ: РЕГИОНАЛЬНЫЙ АСПЕКТ

стабільності суб'єктів економічної діяльності та банківській системі в цілому, тому для реальної інтеграції у світову фінансову систему необхідно розробити механізм поетапного вирішення даних проблем.

Так, для ефективної роботи банківського сектору України і його подальшої інтеграції у світову фінансову систему необхідне подальше посилення його ролі в економіці з урахуванням забезпечення системної стабільності як усього банківського сектору в цілому, так і окремих банківських організацій зокрема, підвищення якості й розширення переліку надаваних банківських послуг населенню та підприємствам, підвищення якості управління, в тому числі управління ризиками, подальше підвищення прозорості діяльності окремих кредитних організацій і всього сектору в цілому.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ:

1. Адизес И. Управление жизненным циклом корпорации / Пер. с англ. Под науч. ред. А.Г. Сеферяна. — СПб.: Питер, 2011. — 383 с.
2. Дувалова Э.П. Управление расходами коммерческого банка на стадиях его жизненного цикла. // Проблемы современной экономики. — 2012. — № (41). — [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://www.m-economy.ru/art.php?nArtId=3940>
3. Сухов М.И. Консолидация капиталов в банковском секторе. // Деньги и кредит. — 2009. - №7. — С. 28 – 31.
4. Ершов М.В. Мир в посткризисных условиях – новые проблемы // Деньги и кредит. — 2012. - №1. — С. 48 – 53.
5. Гордонова А.С. Консолидация как основной тренд банковского сектора. // Вестник Челябинского государственного университета, Экономика, Вып. 33, 2011. — С.115–119.

РЕЗЮМЕ

Розглянуті основні чинники, що впливають на стан інтеграції національних банківських систем і визначені рівні їх інтеграції у світову фінансову систему.

Ключові слова: національна банківська система, міжнародна банківська діяльність, світова фінансова криза, життєвий цикл.

РЕЗЮМЕ

Рассмотрены основные факторы, влияющие на состояние интеграции национальных банковских систем, и определены уровни их интеграции в мировую финансовую систему.

Ключевые слова: национальная банковская система, международная банковская деятельность, мировой финансовый кризис, жизненный цикл.

SUMMARY

Basic factors influencing on the state of integration of the national banking systems are considered, and the levels of their integration are certain in the world financial system.

Keywords: national banking system, international bank activity, world financial crisis, life cycle.

КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТЬ БЕЛГОРОДСКОЙ ОБЛАСТИ И ПУТИ ЕЕ ПОВЫШЕНИЯ

Тарасова Т.Ф., профессор кафедры экономики, доктор экономических наук, Белгородский университет кооперации, экономики и права, г. Белгород, Российская Федерация

Шлаканева В.А., ассистент кафедры экономики, Белгородский университет кооперации, экономики и права, г. Белгород, Российская Федерация

Белгородская область является субъектом Российской Федерации и входит в Центральный федеральный округ, следовательно, повышение конкурентоспособности Центрального федерального округа во многом зависит от ситуации в Белгородской области.

В условиях увеличения значимости региональных органов управления в разработке и реализации программ и стратегий развития Российской Федерации возрастает актуальность поиска путей повышения конкурентоспособности отдельных регионов.

В современных условиях внешняя торговля играет все возрастающую роль в экономическом развитии. Внешняя торговля является мощным фактором экономического роста, и в связи с ее развитием возросла и зависимость субъектов от международного товарообмена.

В настоящее время возникает необходимость формирования нового механизма управления развитием внешней торговли, как Белгородской области, так и Центрального федерального округа в целом, который будет учитывать тенденции развития мировой экономики, руководствоваться опытом других стран и требованиями Соглашений Всемирной торговой организации.

Таблица 1

Внешняя торговля Белгородской области в фактически действовавших ценах за 2001-2011 годы

(млн. долл. США)

Показатели	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
Внешнеторговый оборот	1384,8	1103,4	1615,3	2290,3	3395,0	4307,4	6378,8	8863,1	3897,8	6905,2	10495,4
экспорт	581,0	497,8	696,2	975,5	1415,1	1593,3	2316,4	3784,1	1761,9	2704,1	3840,1
импорт	803,8	605,6	919,1	1314,8	1979,9	2714,1	4062,4	5079,0	2135,9	4201,1	6655,3
в том числе:											
со странами дальнего зарубежья											
экспорт	481,1	493,3	650,9	858,4	1287,4	1728,9	2200,5	3417,3	1836,4	2616,0	4160,6
импорт	282,8	319,7	433,5	649,2	927,7	997,4	1452,9	2489,3	1248,4	1914,3	2889,2
со странами СНГ	198,3	173,6	217,4	209,2	359,7	731,5	747,6	928,0	588,0	701,7	1271,4
экспорт	903,7	610,1	964,4	1431,9	2107,6	2578,5	4178,3	5445,8	2061,4	4289,2	6334,8
импорт	298,2	178,1	262,7	326,3	487,4	595,9	863,5	1294,8	513,5	789,8	950,8
импорт	605,5	432,0	701,7	1105,6	1620,2	1982,6	3314,8	4151,	1547,9	3499,4	5384,0

Источник: www.belg.gks.ru

Усиливается внешнеэкономическая активность регионов страны. Региональные внешнеэкономические связи оказывают прямое и косвенное влияние на отраслевую структуру экономики региона, федерального округа и страны в целом. Прямое воздействие внешнеэкономической деятельности на экономику региона проявляется посредством импортных поставок в регион продукции производственно-технического назначения, новейших технологий. Косвенное воздействие проявляется через поступления на региональные